

Biblická hodina – 25.02.2021

Suspírium: „Môj Boh je moja skala, k nemu sa utiekam, môj štít, roh mojej spásy, moja pevnosť, moje útočisko: môj záchranca, zachránil si ma pred násilím (IIS 22,3).“ Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 455: „Ó, Pane Bože s nami buď...“

Modlitba

Ďakujem Ti Pane, že Tvoj chlieb má ojedinelú chuť, lebo si sa s Ním podelil s každým. Len prostredníctvom Teba oživa i vo mne chtivosť a som baživý voči Tvojmu Slovu. Tvoja dychtivosť voči mne je príkladná. Si všemocným Pánom pre moju dušu. Večný Hospodin, prosím Ťa, nauč Ma Tvojím stálym prikázaniam. Ty si Boh, ktorý ma vidí. Ty si Boh, ktorý ma počuje a vypočuje. Daj, aby som bol a zostal nažive, veď život je len Tvojou prioritou. Ty si láska, ktorá vracia dôstojnosť každého človeka. Ty si milosrdenstvo, ktoré ma napojí a postará sa o moje vnútro. Boh Otec, Syn i Duch Svätý, navštív ma aj dnes v mojej komôrke, aby som bol nasýtený Tvojím posolstvom. Zver mi aj dnes všetko, čo potrebujem k Tvojej službe. Amen.

Biblický text: Tretia kniha Mojžišova 17. kapitola

„Hospodin oslovil Mojžiša: „Oznám Áronovi, jeho synom i všetkým Izraelitom a povedz im: Toto prikázal Hospodin: „Ktokoľvek z domu Izraela zareže býčka, jahňa či kozu v tábore alebo za táborom, ale obetné zviera neprivedie ku vchodu stanu stretávania na obetný dar Hospodinovi pred jeho príbytok, ten sa dopúšťa viny. Prelial krv, bude teda odstránený spomedzi svojho ľudu. To preto, aby Izraeliti, keď privádzajú ku kňazovi svoje obety, ktoré kedysi obetovali na poli, privádzali ich Hospodinovi ku vchodu stanu stretávania. Budú ich obetovať ako obetu spoločenstva Hospodinovi. Kňaz krvou pokropí Hospodinov oltár pri vchode stanu stretávania a spáli tuk na príjemnú vôňu pre Hospodina. Už nebudú prinášať obety besom, ktorých smilne nasledovali. Toto bude pre nich a pre ich pokolenia trvalo platné ustanovenie. Ďalej im povedz: Ktokoľvek z domu Izraela alebo z cudzincov, ktorí bývajú medzi vami, obetuje spaľovanú obetu alebo pripraví obetnú hostinu, ale obetné zviera neprivedie ku vchodu stanu stretávania, aby ho pripravil Hospodinovi, bude odstránený spomedzi svojho ľudu. Ktokoľvek z domu Izraela alebo z cudzincov, ktorí bývajú medzi vami ako hostia, bude jesť nejakú krv, obrátim sa proti nemu. Každého, kto by jedol krv, odstránim zo spoločenstva jeho ľudu. Veď v krvi je život tela. Určil som vám ju na oltár na vykonávanie obradov zmierenia za váš život. Krvou, v ktorej je život, získava sa zmierenie. Preto som povedal Izraelitom: Nikto z vás nesmie

jesť krv, ba ani cudzinec, ktorý býva medzi vami ako hosť, ju nesmie jesť. Ktokoľvek z Izraelitov a z cudzincov, ktoríývajú medzi vami, uloví zviera alebo vtáka, čo sa smie jesť, nechá mu vytiecť krv a zakryje ju zemou. Veď život každého tvora je v jeho krvi, ona ho oživuje. Preto som Izraelitom povedal: Nesmiete jesť krv nijakého tvora, lebo život každého tvora je v jeho krvi. Každý, kto by ju jedol, bude odstránený. Ktokoľvek by jedol zdochlinu alebo roztrhané zviera, či domorodec, alebo cudzinec, vyperie si šaty, umyje sa vodou a bude nečistý až do večera. Potom bude čistý. Ak si šaty nevyperie a neumyje si telo, poniesie následky svojej viny.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánu Ježišovi!

V mojom detstve bolo zvykom, že každá domácnosť, ktorá pred Vianocami zarezala býčka, kozu alebo sviňku, najkrajší kus mäsa odovzdala miestnemu farárovi alebo duchovnému ako dar. Tento zvyk pramenil práve z čítaného starozákonného biblického textu na základe, ktorého si každý musí uvedomiť, že život nie je samozrejmosťou jedinca, ale Boží dar. Prečo je také dôležité i v tomto smere poukázať na svätosť? Prečo je také dôležité i pri zarezaní býčka, kozi a jahňa ako obetného zvieraťa dodržať Božie pravidlá? Preto, lebo človek môže ukrátiť Boha o Jeho česť, o Jeho slávu a o Jeho chválu. Jedine Božie privilegium je život i jeho darovanie a aj jeho odobratie zvlášť keď ako aj Izrael je obklopený pohanskými národmi. Jedine Hospodin rozhoduje o dĺžke života. Každý život patrí Hospodinovi, a Jeho nároky treba vykonať na Ním určenom mieste. Človek si nemôže vyhradzovať právo na život, ani na život zvieraťa. Vchod stanu stretávania sa je miestom, kde človek vstupuje do Božej blízkosti a čo je dôležité zo všetkého práve tuk a krv patrili Bohu. Ako aj Ježiš poukazuje: „Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.“ (Mt 5,48) Tento zákon sa vzťahoval na Árona, na jeho synov, na všetkých Izraelitov, a na všetkých cudzincov, ktorí bývali v spoločenstve Izraela. Práva Boha, nášho Pána nemôžu byť ukrátené. Všetko sa deje ako znak pokoja a lásky „na príjemnú vôňu pre Hospodina“. Človek v každom čase a práve na mieste stretávania sa si musí uvedomiť, Kto, Prečo a Načo mu poslúži milosťou, milosrdenstvom, ale i darmi zeme. Nič nie je samozrejmosťou v našom živote a na to veľmi zabúdame. Pravidlá stolovania ovládame, pravidlá spoločenského správania sme si osvojili, ale čo je s našimi vieroučnými pravidlami.

Boh už na samom začiatku pripomína: „Len mäso s dušou, teda s jeho krvou, jesť nebudete“ (IMojž 9,4) Ešte aj na spoločnom sneme v Jeruzaleme znejú starozákonné pravidlá: „zdržiavať sa všetkého, čo bolo obetované modlám, krvi, zadusených zvierat a smilstva. Ak sa tohto budete chrániť, budete konať správne. Buďte zdraví!“ (Sk 15,29) Totiž krv bola nielen v kruhu pohanských národov, ale aj v Izraeli

nositeľkou ducha. Krv, ktorá svojím prúdením sprostredkuje kyslík do všetkých oblastí tela, je aj dnes pokladaná za hybnou silou duše.

Každá obeta v Starom Zákone je spojená s krvou. Bez krvipreliaťia niet obety, ale ani odpustenia hriechov. Aj náš Pán Ježiš Kristus to potvrdil: „*lebo toto je moja krv zmluvy, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov* (Mt 26,28).“ Kristus sám vošiel tam, kde človek nemohol vstúpiť.

On nás vykúpil z hriechov: „*V ňom máme skrze jeho krv vykúpenie a odpustenie priestupkov podľa bohatstva jeho milosti* (Ef 1,7).“

On nás očistil: „*Ale ak chodíme vo svetle, ako on je vo svetle, máme spoločenstvo medzi sebou a krv Ježiša, jeho Syna, nás očisťuje od každého hriechu* (Ijn 1,7).“

On naše rúcha vybielil svojou krvou: „*To sú tí, čo prichádzajú z veľkého súženia, oprali si rúcha a vybielili ich v Baránkovej krvi* (Zjav 7,14).“

On nad nami zvíťazil: „*Ale oni nad ním zvíťazili pre Baránkovu krv a pre slovo svojho svedectva a nemilovali svoj život tak, aby sa zľakli smrti* (Zjav 12,11).“

Základom všetkého je Kristova za nás vyliatá krv.

Táto Božia spravodlivosť nás oslobodzuje. Kto v mene Ježiša uverí, je zachránený. Skrze krv Ježiša Krista je Boh milostivý a milosrdný. Ak by Ježišov kríž nestál, každý by mal obrovské problémy. Treba, aby sme si vydobili patričné miesto Ježišovej krvi, veď to je jedinou zárukou našej spásy. Našou transfúznou stanicou je Kristov kríž, kde si človek môže očistiť svoje vnútro.

Hodnota a cennosť Ježišovej krvi.

Nesmiete jesť krv! Je to ťažké, je to zakázané. Popritom najlepšou a prvou maškrtou dedinských zabíjačiek bola práve krv na cibulke. Naša kultúra nemá rada prekrvené mäso, a ani nerád konzumuje. Dáva pozor, aby krv zvierat celkom vymizla z tela. Prvým momentom zarezania ušľachtitého zvierat je práve odstránenie krvi. Dobrá gazdina aj pri rozrezaní hydiny dbá na to, aby mäso, ktoré varí nebolo prekrvené.

Naša duša nech je prekrvená Ježišovou službou, ktorý vykonal všetko, len „*potom bude čistý.*“

Vyznaj milý brat a drahá sestra slovami **piesní pobožných**: „Milujem Ježiša – On mňa miloval. Aj za moje hriechy krv svoju vylial. Koruna trňová, lásku k Nemu vznieť, aby som Ho mal rád viac než celý svet!“

Biblický text: Evanjelium podľa Jána 12, 1-11

„*Šesť dní pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie, kde býval Lazár, ktorého vzkriesil z mŕtvych. Pripravili mu tam hostinu. Marta obsluhovala a Lazár bol medzi tými, ktorí s ním stolovali. Mária vzala libru vzácnej voňavej masti z pravého nardu, natrela Ježišovi nohy a poutierala mu ich svojimi vlasmi. A dom sa naplnil vôňou myrhy. Tu jeden z jeho učeníkov, Judáš Iškariotský, ktorý ho mal zradiť, povedal: „Prečo nepredali túto masť za tristo denárov a nedali ich chudobným?“ Ale to nepovedal preto, že mu šlo o chudobných, ale preto, že bol*

zlodej, a pretože mal pokladničku a brával z toho, čo do nej vkladali. Ježiš však povedal: „Nechaj ju, urobila to na deň môjho pohrebu! Veď chudobných máte vždy so sebou, ale mňa nemáte vždy.“ Medzitým sa veľký zástup Židov dozvedel, že Ježiš je tam, a prišli nielen kvôli nemu, ale aj preto, aby videli Lazára, ktorého vzkriesil z mŕtvych. Veľkňazi sa teda dohodli zabiť aj Lazára, pretože pre neho mnohí Židia odchádzali a uverili v Ježiša.

1-2. verš

Hostina v Betánii sa koná šesť dní pred Veľkou nocou. Marta obsluhuje, Lázár je medzi tými, ktorí s Ježišom spolu stolovali, a Mária počúva Ježiša ako vždy. Ježišovi pripravili hostinu, veď sa raduje celá Betánia: Lazár je živý. On je ten, ktorého vzkriesil Pán. Ježišov najväčší skutok je dar pre každého. Pre tých, ktorí Ho prijali nielen medzi svojich hostí, ale bol pre nich jeden z nich. Pre rodinu i pre spoločenstvo Kristovo sú spolu veď je čo oslavovať: Lazár je živý. Je prečo pohostiť Pána. Vďačnosť a chvála sa preukazuje, hlavne keď nimi tak silno zatrasú nebesá i zem, že potrebujú Ježiša, ktorý je vzkriesenie a život. Každý z nás svoju vďačnosť preukazuje inak. Marta obsluhuje. Lazár je ticho, ale Mária všetko znova precíti. Plač a smútok zo smrti i radosť zo života, ba dokonca prekypujúca sa radosť z večného života je pre ňu znova prítomná. Čo počul a videl od Ježiša, ten dobrý podiel patrí jej, a napokon hneď sa prejaví v jej živote. Prvá otázka Božieho slova je jednoznačná: Akým spôsobom sa poďakuješ Pánovi za Jeho dobrodenia? Čo je tvojou silnou stránkou, aby si ďakoval / ďakovala Pánovi za záchranu seba i svojich blízkych? Kde je ten moment, keď Tvoja vďačnosť a chvála voči Pánovi je očividná i zarážajúca tvojmu okoliu i celému svetu?

3. verš:

Mária vie, že bude mať možnosť sa poďakovať Ježišovi. Zrazu nadišla jej chvíľa. Teraz a tu je ten správny okamih. Voňavá masť z pravého nardu je pred Ježišom. Mária sa zohla, natrela Ježišove nohy a poutierala ich svojimi vlasmi. Vidno, že Mária sa chystala na tento čin, veď to, že zaobstarala voňavú masť, mala na to dostatok prostriedkov, myslela na Ježiša, je jasné pre nás. To, čo počula od Ježiša, výklad Božieho Slova, sa zrazu premenil na skutok. Dobrý podiel dostala, ale i darovala. Vie, že Komu a ako ďakuje. Spoznala v Ježišovi Mesiáša a dobre vie, že tieto Veľkonočné sviatky budú iné ako ostatné. Jej skutok je vykonaný a o jej čine vie každý, veď myrhy naplnila celý dom. Dobrá vôňa vďačnosti a pokory naplní celé spoločenstvo. Dobrá vôňa myrhy bola na osoh viery každého prítomného. Dobrá vôňa mojej vďačnosti. Ježiš a Mária mali práve vďaka dobrému podielu iný vzťah, a i jej vďačnosť má iný charakter ako vďačnosť Marty a Lazára. Ona vidí v Ježišovi všetko. Ona vidí v Ježišovi ucelený zmysel života.

Nielen za Lazára ďakuje, ale i za seba. Získala omnoho viac, ako darovala. Vie, čo jej patrí prostredníctvom JEŽIŠA. Život, a to nie hocijaký, a to večný život.

4-8.verše

Sú však učeníci, a to práve Judáš Iškariotský, ktorému sa nepáči tento skutok. Ako pokladník učeníkov v tejto voňavej narde vidí nahromadený majetok a nie neoceniteľnú službu vďačnosti zo strany Márie. Voňavá masť mala obrovskú hodnotu, a „vyhodili“ ju na nohy jedného človeka. Umytie nôh síce patrilo k stolovaniu, ale to by sa dalo vykonať aj obyčajnou vodou, a nemusela to konať ani Mária, ale obyčajný sluha domu. 300 denárov je Judášova licitácia a obracia sa na Ježiša s prosbou, prečo nezastavil Máriu, a mohlo by to poslúžiť ako liek pre chudobných. Podľa Judáša Iškariotského celá voňavá masť vyšla nazmar. Nemá ten účinný cieľ, ktorý by mohol dosiahnuť. Celoročná úspora alebo výplata bola vyhodená von oknom. Je nemysliteľné takto nerozvážne konať. Prečo sa to stalo? Na chleba sa chudobným teraz neujde. Mária bola márnotrtná. Mária bola hýrivá a Ježiš nezastavil nesprávne konanie Márie. Ohovárať skutky vďačnosti pred Ježišom je neprístojné, hlavne vtedy, keď „má maslo na vlastnej hlave“ ako to naznačuje samotný evanjelista: *„Ale to nepovedal preto, že mu šlo o chudobných, ale preto, že bol zlodej, a pretože mal pokladničku a brával z toho, čo do nej vkladali.“*

Častokrát i v spoločenstve Kristovej sa vycedí žiarlivosť a zloba, ktorá poukazuje len na hriechy toho druhého, ale nevníma brata a sestru, ktorá bol/bola na dne, a len Ježiš jej / mu pomohol prinavrátiť sa k životu. „Pán Boh zaplať“ za také neobyčajné skutky vďačnosti, ktoré vykonala Mária, lebo ona sa nepozerala vôkol seba, nechcela vôňu nardy rozšíriť, Ona v tom okamihu mala na zreteli ten najúžasnejší vzťah s Mesiášom, ktorý jej daroval Pán. Máriino videnie a konanie vie pochopiť len ten, kto vie, za čo ďakuje Pánovi. Ako je vždy osobné a správne, lebo to prichádza zvnútra, zo srdca a nie preto, lebo chce vyniknúť medzi učeníkmi. Ona slúži a nie úraduje. Ona slúži a nie dominuje. Ona slúži a nie vládne. Aký iný prístup. Aký vzácny prístup. Aký jednoduchý a realizovateľný plán. Sociálna pomoc je naša slobodná vôľa, ale vieroučná pomoc je chopiť sa okamihu, kým je to možné a prístupné. Mária to vedela a Ježiš to aj vyzdvihol: *„Veď chudobných máte vždy so sebou, ale mňa nemáte vždy.“* Ježiš ju podržal: *„Nechaj ju!“* Ježiš ju upokojil, a objasnil aj jej čin: *„urobila to na deň môjho pohrebu!“*

9-11.verš

Židia však prichádzajú ako pokrytci. Ich nezaujímá vôňa vďačnosti, len osoba Lazára. Lazár je pre nich atraktívny, ale je aj symbolom odchodu viacerých „z ich ovčiča.“ Práve osoba Lazára a Krista je prekážkou vykonávania ich moci. Oni nevedia nikoho vzkriesiť, ale Ježiša áno, a teraz prichádzajú, aby na vlastné oči

videli prekážku vlastného vládnutia. Lazár, ten tichý a načúvajúci učeník, je ich prekážkou. Tu o vďačnosti a o chvále Hospodinovi za jeden ľudský život sa ani nehovorí. Treba zlikvidovať každého, kto je prekážkou mojej moci. Aj to je postoj. Aj to je mienka. Lazár tichý učeník Krista. Ani neprehovoril, len bol cielene prosbou Marty a Márie. Ony ho zachránili, lebo prosili Ježiša o pomoc. Teraz sa však stáva kritikom terči Židov. Prosili o Jeho zľutovanie, a znova je tu plán na Jeho zahubenie. Prosili o Jeho osobu, veď patrila aj On k Ježišovi. Ježiš ho mal rád, ale niektorí ho znenávideli. Veľkňazi sa rozhodli zabiť Lazára pre vieru v Ježišovi Kristovi. Smutné, ale pravdivé. Nieкто je ochotný všetko vykonať preto, aby viera v Ježišovi Kristovi ochabla. Dni sú zlé, a aj my ľudia sme zlí. Tí, ktorí by mali slúžiť v Pánovom mene, a životy zachraňovať, vedia pribiť o kliniec i Ježiša, pravého a spravodlivého človeka, a dokonca prijať Judáša Iškariotského, ktorý je zlodej a zbabelý učeník. Lazár bude dobrou korisťou pre ich plány. O jedného menej. O toho pravého menej, na ktorého už nikto nebude prstom ukazovať: Ježiš ho vzkriesil z mŕtvych. Niektorí uverili v Ježišovi pre Lazára, ale Mária uverila Ježišovi, preto lebo jej patrila dobrý, ba dokonca najlepší podiel. Uznajme, milí bratia a milé sestry aký veľký rozdiel je medzi živou vierou a skúmaním vzkrieseného Lazára, ktorého Ježiš prebudil k životu.

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu. Modlitba Pánova

Požehnanie: „Som totiž presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomné, ani budúce veci, ani mocnosti, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nebude nás môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi (R 8,38-39).“ Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 341: „Ježišu, môj Kráľu, príď...“